NORAKSTS
Lieta Nr.142218611
1-1246-12/25

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2012.gada 30.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Markovs,
piedaloties pieteicējai *L.A.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvim *A.O.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *L.A.* pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 19.maija lēmuma Nr.2328 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 2.martā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – VP RRP KPP) Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PA 850295, kurā konstatēja, ka 2010.gada 30.decembrī plkst.22.35 Rīgā vadītājs *L.A.* vadīja transportlīdzekli *Audi A6* ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* no Mazās Juglas ielas puses Juglas virzienā un, neievērojot ceļa zīmes Nr.206 prasības, veicot pagriezienu uz Juglas ielu, nepalaida pa galveno ceļu braucošu transportlīdzekli *Mazda 626* ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, kā rezultātā notika sadursme, pēc kā transportlīdzeklis *Audi A6* no ceļu satiksmes negadījuma vietas aizbrauca, pārkāpjot likumā noteikto kārtību.

Ar 2011.gada 25.marta VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.050/PA850295 *L.A.* uzlikts naudas sods Ls 100 un atņemtas transporta līdzekļu vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem.

Nepiekrītot iepriekš minētajam lēmumam, *L.A.* to apstrīdēja VP RRP KPP priekšniekam.

Ar VP RRP KPP priekšnieka vietnieka p.i. 2011.gada 19.maija lēmumu Nr.2328 (turpmāk – Lēmums) apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā norādīts turpmāk minētais.

[1.1] Izvērtējot abu transportlīdzekļu fotouzņēmumus, secināms, ka automobilim Mazda 626 bojāts priekšējais atdures stienis labajā sānu daļā, kā arī kreisās puses priekšējais spārns, kas deformējoties izlauzis pagrieziena rādītāja rokturi. Savukārt automobilim *Audi A6* bojātas labās puses aizmugurējās pasažieru durvis zem durvju moldinga, riteņa arka un aizmugurējais atdures stienis labajā sāna daļā. Minētie bojājumi, ņemot vērā transportlīdzekļa augstumus, pēc augstuma aptuveni sakrīt. Ņemot vērā automobiļa *Audi A6* bojājumu apjomu, VP RRP KPP neapstrīd, ka minētie un fotouzņēmumos redzamie bojājumi radušies viena ceļu satiksmes negadījuma rezultātā.

[1.2] Valsts tiesu ekspertīžu biroja eksperta atzinumā secināts, ka no automobiļa *Mazda 626* noņemto krāsu paraugi atbilst krāsu paraugam no automobiļa *Audi A6*. Balstoties uz minēto, VP RRP KPP ieskatā, eksperta atzinums pilnībā izslēdz varbūtību, ka ceļu satiksmes

negadījuma vietā un laikā varēja atrasties kāds cits līdzīgs automobilis *Audi A6*, proti, ir pierādīts transportlīdzekļu savstarpējs kontakts.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja *L.A.* iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2011.gada 21.jūlija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Lietā esošais eksperta atzinums nepierāda transportlīdzekļa *Audi A6* ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* piedalīšanos ceļu satiksmes negadījumā. No eksperta secinājumiem izriet, ka ceļu satiksmes negadījumā varēja piedalīties jebkurš transportlīdzeklis *Audi A6 Avant* vai arī jebkurš cits transportlīdzeklis, kura krāsošanā ir izmantojama eksperta atzinumā minētās grupas lakas krāsa.

[2.2] 2011.gada 17.jūnijā pieteicēja vērsusies Latvijas Neatkarīgo ekspertu asociācijā. 2011.gada 20.jūnija Latvijas Neatkarīgo ekspertu asociācijas speciālista konsultatīvajā atzinumā ir norādīts, ka automobiļi *Mazda 626* ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* un *Audi A6* ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* nevarēja atrasties savstarpējā kontaktā. Visticamāk, automobiļa *Audi A6* ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* skrāpējumu rašanās cēlonis ir kādas cietas abrazīvas vielas iedarbība uz lakas-krāsas pārklājuma kārtu automobiļa labajiem sāniem.

Papildus pieteicēja norāda, ka viņas vīram piederošajam transportlīdzeklim *Audi A6* ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* konstatētie skrāpējumi radušies 2009.gada beigās un to var apstiprināt liecinieki.

[2.3] Pieteicēja paskaidro, ka gadījumā, ja notiktu ceļu satiksmes negadījums ar viņas vadītu automobili, viņa nebūtu atstājusi ceļu satiksmes negadījuma vietu, jo automobilim ir OCTA, un jebkurā gadījumā cietušajam automobilim tiktu atlīdzināti zaudējumi no apdrošināšanas kompānijas līdzekļiem.

[3] VP RRP KPP lietā sniegusi rakstveida paskaidrojumu. Paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Pieteicēja rakstveidā iesniegtajā paskaidrojumā tiesai norāda, ka Audi A6 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* bojājumi tika iegūti apmēram gadu iepriekš. Braucot ievērojusi tumšas krāsas automašīnu, kura stāvējusi ceļa malā, iespējams, lai ziņotu par nebijušu ceļu satiksmes negadījumu. Izskatot administratīvā pārkāpuma lietu netika aptaujāti liecinieki, kuri apliecinātu, ka pieteicēja nevarēja atrasties notikuma vietā norādītajā laikā.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā norādīto. Papildus paskaidroja, ka iespējamā negadījuma vakarā ceļš bijis ļoti slidens. Izbraucot krustojumā, automašīnu tur nebija. No Juglas izbraukusi apmēram plkst.21.15 un mājas jau bijusi plkst.21.30.

VP RRP KPP pārstāvis pieteikumu tiesas sēdē neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādīto.

Liecinieks *A.K.* tiesas sēdē liecināja, transportlīdzeklim Audi A6 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* bojājumi bijuši jau pirms 2010.gada 30.decembra.

Liecinieks *D.A.* liecināja, ka 2010.gada30.decembrī apmēram ap plkst.21.25 nav ievērojis Transportlīdzekli Audi A6 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* bojājumus un arī pirms 2010.gada 30.decembra tie neesot bijuši.

Liecinieks *A.A.* tiesas sēdē liecināja, ka transportlīdzekļa bojājums radies 2010. vai 2009.gadā, kad mašīna noskrāpēta gar sienu.

Lieciniece *I.G.* tiesas sēdē liecināja, ka vadījusi transportlīdzekli ar ātrumu apmēram 40 km/h. Izbraukusi mašīna un ietriekusies tās vadītajā transportlīdzeklī. Sākusi dzīties pakaļ automašīnai, kas uztriekusies. Piezvanījusi draugam, kurš ieteicis izsaukt policiju.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir apmierināms daļēji.

[7] Tiesa konstatē, ka Lēmums, pamatojoties uz kuru pieteicējai piemērots administratīvais sods, pieņemts pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16]panta piekto daļu un 149.[27]panta pirmo daļu.

[8] Tiesa konstatē, ka ar Lēmumu pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 ,,Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - Ceļu satiksmes noteikumi) 51., 52.punktu un 281.4.apakšpunkta neievērošanu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 51.punktu, ja ceļu satiksmes negadījumā nav cietuši cilvēki, nav nodarīti bojājumi trešās personas mantai, kā arī transportlīdzekļiem nav radušies bojājumi, kuru dēļ tie nevar vai tiem aizliegts braukt, transportlīdzekļa vadītājs nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu un vienojas ar otra ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāju par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem, aizpilda saskaņoto paziņojumu un, neziņojot policijai par negadījumu, atstāj negadījuma vietu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 52.punktu, ja šo noteikumu 51.punktā minētajā ceļu satiksmes negadījumā ir iesaistīti vairāk nekā divi transportlīdzekļi vai ja transportlīdzekļu vadītāji nespēj vienoties par visiem būtiskajiem negadījuma apstākļiem un aizpildīt saskaņoto paziņojumu, transportlīdzekļu vadītāji nekavējoties apstājas un paliek negadījuma vietā, iededz avārijas gaismas signalizāciju un uzstāda avārijas zīmi, bet, ja tas nav iespējams, citādā veidā brīdina pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu un par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai un, ja nepieciešams, glābšanas dienestam un tālāk rīkojas pēc to norādījumiem.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 281.4.apakšpunktu 206.zīme ,,Dodiet ceļu" nozīmē, ka transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš transportlīdzekļiem, kuri brauc pa šķērsojamo ceļu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 70.punktu pirms jebkura manevra — braukšanas sākšanas, pārkārtošanās, nogriešanās, apgriešanās braukšanai pretējā virzienā, apdzīšanas, transportlīdzekļa apturēšanas u.tml. — transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, un laikus jādod brīdinājuma signāls ar gaismas virzienrādītājiem.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16]panta piekto daļu par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam no pieciem līdz četrdesmit latiem, cita transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz piecsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

Savukārt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[27]panta pirmā daļa nosaka, ka par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 206., 207. vai 208.ceļa zīmi (ceļa nedošana transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka), uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam piecu latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no desmit līdz piecdesmit latiem.

No minētajam tiesību normām izriet, ka transportlīdzekļa vadītājam pirms jebkura manevra veikšanas, tai skaitā pirms izbraukšanas uz galvenā ceļa, ir jāpārliecinās par satiksmes drošību un jāpalaiž pa galveno ceļu braucošie transportlīdzekļi, tomēr, ja noticis ceļu satiksmes negadījums, transportlīdzekļu vadītāji sastāda saskaņoto paziņojumu vai par negadījumu paziņo policijai un glābšanas dienestam un tālāk rīkojas pēc to norādījumiem.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16] panta piekto daļu un 149.[27]panta pirmo daļu, jākonstatē, ka transportlīdzekļa vadītājs nav ievērojis iepriekš minētās Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

[9] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmo un otro daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierices, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad, par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, eksperta atzinums, policijas darbinieku sastādītie ziņojumi, fotouzņēmumi un tml.

Tiesa konstatē, ka lietas materiālos ir šādi pierādījumi:

[9.1] 2010.gada 30.decembra ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols Nr.EZ230472, kurā konstatēts, ka nenoskaidrots automašīnas vadītājs ar transportlīdzekli *Audi* izraisīja sadursmi ar transportlīdzekli *Mazda* un no notikuma vietas aizbrauca *(lietas 27.lapa).*

[9.2] *I.G.* 2010.gada 30.decembra paskaidrojums, kurā norādīts, ka vadījusi transportlīdzekli *Mazda* pa Juglas ielu no Malienas ielas puses Biķernieku ielas virzienā. Krustojumā ar Mazo Juglas ielu no kreisās puses izbrauca tumšas krāsas *Audi* un ietriecās tās vadītajā transportlīdzeklī *Mazda. Audi* vadītājs neapstājās un devās Biķernieku ielas virzienā. *I.G.* sekojusi transportlīdzeklim *Audi* un signalizējusi, bet vadītājs nav apstājies *(lietas 63.lapa).*

[9.3] VP RRP KPP Meklēšanas nodaļas inspektora *S.B.* 2011.gada 13.janvāra ziņojums, kurā norādīts, ka, apskatot transportlīdzekli *Audi,* konstatējis, ka bojājumi ir daudz vairāk nekā no negadījuma varēja rasties un ka iespējams ir bijis senāks notikums, kur transportlīdzeklis bojāts *(lietas 31.lapa).*

[9.4] 2011.gada 27.janvāra Valsts tiesu ekspertīžu biroja eksperta atzinums Nr.11-87, kurā konstatēts, ka transportlīdzekļa *Mazda* priekšējā atdurstieņa kreisā stūra bojājuma vietās ir lakas krāsas pārklājuma uzslāņojumi, kuriem ir kopēja grupas piederība ar transportlīdzekļa *Audi* labās puses pakaļējo durvju, durvju moldinga un pakaļējā spārna pārklājumu virsējiem lakas krāsas slāņiem *(lietas 32.lapa).*

[9.5] Pieteicējas 2011.gada 21.februāra paskaidrojums, kurā norādīts, ka 2010.gada 30.decembri plkst.21.00 vadījusi transportlīdzekli *Audi.* Juglas ielas un Mazās Juglas ielas krustojums bijis tukšs. Avāriju neesot izraisījusi *(lietas 64.lapa).*

[9.6] 2011.gada 2.marta administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA 850295, kurā konstatēts, ka 2010.gada 30.decembrī plkst.22.35 Rīgā pieteicēja vadīja transportlīdzekli

Audi no Mazās Juglas ielas puses Juglas virzienā un, neievērojot ceļa zīmes Nr.206 prasības, veicot pagriezienu uz Juglas ielu, nepalaida pa galveno ceļu braucošu transportlīdzekli *Mazda* kā rezultātā notika sadursme, pēc kā transportlīdzeklis *Audi* no ceļu satiksmes negadījuma vietas aizbrauca, pārkāpjot likumā noteikto kārtību *(lietas 26.lapa).*

[9.7] Latvijas Neatkarīgo ekspertu asociācijas speciālista 2011.gada 20.jūnija atzinums Nr.148, kas sagatavots pēc pieteicējas pasūtījuma, kurā secināts, ka transportlīdzekļi *Audi* un *Mazda* nevarēja atrasties savstarpējā kontaktā. Transportlīdzekļa Audi skrāpējumu rašanās cēlonis ir kādas cietas abrazīvas vielas iedarbība uz lakas - krāsas kārtu automobiļa labajiem sāniem *(lietas 7. - 17.lapa).*

[9.8] Sadursmē iesaistīto transportlīdzekļu fotogrāfijas *(lietas 45.- 46.lapa.)*

[9.9] SIA ,,Armarita" 2010.gada 3.marta servisa izmaksu kalkulācija par virsbūves remonta darbu veikšanu transportlīdzeklim *Audi (lietas 51. lapa).*

[10] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds, vai pieteicēja, veicot izbraukšanas manevru uz galveno ceļu, ir palaidusi pa galveno ceļu braucošo transportlīdzekli, kā arī, vai pieteicēja atstāja ceļu satiksmes negadījuma vietu pēc sadursmes.

[11] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpuma 272.pantu, institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmo daļu, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Tiesa atzīst, ka ar lietas materiāliem ir pierādīta pieteicējas vaina 149.^{27}panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, savukārt tiesa nekonstatē pieteicējas vainu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16}panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Tiesas secinājums ir pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[12] Pārbaudot, vai pieteicēja, izbraucot uz galvenā ceļa Juglas ielas un Mazās Juglas ielas krustojumā, ir pārliecinājusies par veicamā manevra drošību un to, ka netiks traucēti citi satiksmes dalībnieki, tiesa ar lietā esošajiem pierādījumiem konstatē, ka pieteicēja nav ievērojusi Ceļu satiksmes noteikumu 281.4.apakšpunktu kā rezultātā ir notikusi sadursme starp pieteicējas vadīto transportlīdzekli *Audi* un transportlīdzekli *Mazda.* Minēto faktu apliecina liecinieces *I.G.* sniegtais paskaidrojums policijas darbiniekiem pēc negadījuma un tiesas sēdē sniegta liecība, kā arī 2011.gada 27.janvāra Valsts tiesu ekspertīžu biroja eksperta atzinums Nr.11-87. Tiesas ieskatā lieciniece liecība kopsakarā ar eksperta atzinumu pierāda, ka starp transportlīdzekli *Audi* un transportlīdzekli *Mazda* ir notikusi sadursme. Tiesa uzskata, ka ar iepriekš minētajiem pierādījumiem ir pieradīta pieteicējas vaina, jo tie nav savstarpēji pretrunīgi un viens otru papildina.

Tiesas uzskata, ka lietā priekšroka dodama Valsts tiesu ekspertīžu biroja eksperta slēdzienam, nevis pieteicējas iesniegtajam Latvijas Neatkarīgo ekspertu asociācijas speciālista 2011.gada 20.jūnija atzinumam Nr.148, jo Valsts tiesu ekspertīžu biroja eksperta atzinums sagatavots, veicot uz transportlīdzekļa *Mazda* atrasto lakas krāsas paraugu salīdzināšanu ar transportlīdzekļa *Audi* krāsas paraugiem. Uz transportlīdzekļa *Mazda* atrasto krāsas paraugu sakritība ar transportlīdzekļa *Audi* krāsas paraugiem apliecina, ka

starp šiem transportlīdzekļiem ir notikusi sadursme, jo pretējā gadījumā uz transportlīdzekļa *Mazda* nevarētu atrasties transportlīdzekļa *Audi* krāsas pēdas. Savukārt Latvijas Neatkarīgo ekspertu asociācijas speciālista 2011.gada 20.jūnija atzinumā Nr.148 analizēts transportlīdzekļu virsbūves bojājumu raksturs un atbilstība. Eksperta rīcībā ir tikušas nodotas transportlīdzekļa *Mazda* fotogrāfijas un transportlīdzeklis *Audi*. Kā izriet no liecinieku *A.K.* un *A.A.* liecībām, kuras apstiprina arī policijas darbinieka sprieduma [9.3] apakšpunktā norādītais ziņojums, transportlīdzeklim *Audi,* jau pirms sadursmes 2010.gada 30.decembrī bija virsbūves bojājumi tajā pašā pusē, ar kuru notika sadursme ar transportlīdzekli *Mazda*. Tādēļ veicot šādu salīdzinājumu, nav iespējams konstatēt, kurš bojājums attiecināms uz sadursmi 2010.gada 30.decembrī un kurš radies iepriekš. Tāpēc šis atzinums vērtējams kritiski.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pilnībā pierādīts fakts, ka starp pieteicēja vadīto transportlīdzekli *Audi* un transportlīdzekli *Mazda* bija notikusi sadursme, kā rezultātā tika bojāti transportlīdzekļi, proti, noticis ceļu satiksmes negadījums.

Attiecībā uz pieteicējas paskaidroto, ka tā Juglas ielas un Mazās Juglas ielas krustojumu šķērsojusi citā laikā, nekā fiksēts ceļu satiksmes negadījums un kā norāda transportlīdzekļa *Mazda* vadītāja, tiesa secina, ka iespējams ceļu satiksmes negadījuma laiks reģistrēts neprecīzi, jo sākotnēji abi sadursmē iesaistītie transportlīdzekļi aizbrauca no notikuma vietas - gan pieteicēja, gan transportlīdzekļa *Mazda* vadītāja norāda, ka sākotnēji sekojusi otram sadursmē iesaistītajam transportlīdzeklim un tikai vēlāk izsaukusi policiju. Taču tiesas ieskatā lietā nav izšķirošas nozīmes tam, tieši cikos notika sadursme, jo sadursmes fakts ir pierādīts.

Konkrētajā gadījumā pieteicēja nav rīkojusies tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus, jo pieteicēja nepārliecinājās par veicamo manevru drošību, nepalaida pa galveno ceļu braucošo transportlīdzekli *Mazda,* nodarot tai bojājumus un šādas pieteicēja darbības ir kvalificējamas atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{27}panta pirmajai daļai.

[13] Tomēr, tiesas ieskatā, ja lietā tiek pierādīts, ka persona ir izraisījusi ceļu satiksmes negadījumu un par to tiek saukta pie administratīvās atbildības, tas nenozīmē, ka ar to tiek vienlaikus pierādīta cita administratīvā pārkāpuma esamība, proti, aizbraukšana no ceļu satiksmes negadījuma vietas, pārkāpjot likumā noteikto kārtību.

Tiesas ieskatā, pastāv iespēja, ka persona izraisa ceļu satiksmes negadījumu, tomēr pati šo faktu neapzinās, jo transportlīdzekļa vadītājs atsevišķos gadījumos var nekonstatēt maznozīmīgu sadursmi, ja trieciens nav bijis spēcīgs un bojājumi ir maznozīmīgi, kā arī par to neliecina kādi citi ārēji apstākļi.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.panta pirmajai daļai personas vaina ir jebkura administratīvā pārkāpuma sastāva elements. Lai konstatētu pārkāpuma sastāvu, ir jākonstatē personas subjektīvā attieksme - nodoms vai neuzmanība. Ceļu satiksmes negadījumu persona var izraisīt gan ar nodomu, gan aiz neuzmanības. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16}panta piektajā daļā paredzētā pārkāpuma objektīvo pusi raksturo darbības, atstājot negadījuma vietu pēc objektīvi notikuša negadījuma. Tas ir formāls sastāvs (nav jāvērtē, vai tā rezultātā iestājušās kaitīgas sekas), kas izslēdz vērtēt personas attieksmi pret darbības sekām, kā to paredz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 10. un 11.pants. Līdz ar to vērtējama tikai personas attieksme pret savu darbību raksturu.

Kā atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2007.gada 13.decembra spriedumā līdzīgā lietā, izvērtējot pārkāpuma - ceļu satiksmes negadījuma

vietas atstāšana - būtību, secināms, ka pārkāpumu raksturo personas attieksme pret tās veiktajām darbībām - negadījuma vietas atstāšanu, pārkāpjot likumā noteikto kārtību. Senāta ieskatā, lai konstatētu vainojamu darbību, jākonstatē, ka persona apzinājās, ka noticis ceļu satiksmes negadījums. Par pamatotu atzīstams kasācijas sūdzības arguments, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16]panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu var izdarīt tikai ar nodomu. Aiz neuzmanības nav iespējams aizbraukt un nepaziņot policijai par ceļu satiksmes negadījumu, kuru persona vispār neapzinās *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 13.decembra spriedumu lietā SKA-584/2007).*

No minētā secināms, ka personai ir jāapzinās, ka tā ir iesaistīta notikušajā satiksmes negadījumā, un to apzinoties persona aizbrauc no negadījuma vietas.

Izvērtējot pieteicējas rīcību, pēc satiksmes negadījuma atstājot notikuma vietu, tiesa no lietas materiāliem konstatē, ka pieteicējas vadītais transportlīdzeklis *Audi* pēc sadursmes nav apstājies, bet turpināja kustību. Minētais izriet gan no liecinieces *I.G.* paskaidrojumiem, gan no pašas pieteicējas sniegtajiem paskaidrojumiem.

Izvērtējot pieteicēja sniegtos paskaidrojumus kopsakarā ar lietas materiāliem, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteicēja nav apzinājusies, ka ir notikusi sadursme. Minēto tiesas ieskatā apliecina arī abu transportlīdzekļu samērā nenozīmīgie bojājumi. Abiem sadursmē iesaistītajiem transportlīdzekļiem ir konstatējami tikai skrāpējumi, un tie pēc negadījuma varēja turpināt ceļu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka abu satiksmes negadījumā iesaistīto automašīnu sadursme objektīvi nav bijusi tik spēcīga, lai vadītājs to fiksētu, tāpēc pieteicēja neapzinājās, ka ir notikusi transportlīdzekļu sadursme, tādējādi nav konstatējams pieteicējas nodoms atstāt negadījuma vietu. Lēmumā atbildētāja nav norādījusi apsvērumus, kas liecinātu, ka pieteicēja apzinājās vai ka tai vajadzēja apzināties, ka ir noticis ceļu satiksmes negadījums.

Tiesa atzīst, ka nav konstatējama pieteicēja vaina administratīvā pārkāpuma - negadījuma vietas atstāšana, pārkāpjot likumā noteikto kārtību, līdz ar to pieteicēja darbībās nav konstatējams Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16]panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[14] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7.panta pirmo daļu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā.

Savukārt saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

No minētajām tiesību normām secināms, ka, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, viņas rīcībā ir jākonstatē un jāpierāda administratīvā pārkāpuma sastāvs, un tikai tad, ja administratīvā pārkāpuma sastāvs ir pierādīts, ir tiesības piemērot administratīvo sodu par konkrēto administratīvo pārkāpumu.

Saskaņa ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Ņemot vērā, ka tiesa nekonstatē pieteicēja vainu administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16]panta piektajā daļā, izdarīšanā, Lēmums šajā daļā ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir jāizbeidz.

[15] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu

likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[27]panta pirmo daļu par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 206., 207. vai 208.ceļa zīmi (ceļa nedošana transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka), uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam piecu latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no desmit līdz piecdesmit latiem.

Tiesa konstatē, ka pieteicējai, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 35.pantu, par izdarītajiem pārkāpumiem piemērots naudas sods Ls 100 apmērā un atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmajai daļai iestāde vai tiesa, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pieņem vienu no šādiem lēmumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida; 2) atceļ lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai; 3) atcel lēmumu un izbeidz lietu; 4) atceļ lēmumu un pieņem jaunu nolēmumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzliek sodu; 5) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

No minētās normas izriet, ka tiesas kompetencē, cita starp, ir lemt par soda apmēru gadījumos, kad tiek konstatēts, ka administratīvais pārkāpums ir izdarīts. Arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, izskatot administratīvo pārkāpumu lietas kasācijas kārtībā, ir norādījis, ka izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, gadījumā, ja tiesa secina, ka lietderības apsvērumi nav izdarīti, vai ir izdarīti kļūdaini, tā pati var izdarīt lietderības apsvērumus un lemt par soda mēru *(skat. Augstākās tiesas Senāta - Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 27.septembra spriedumu lietā Nr.SKA-244 8. un 9.punktu).*

Tādējādi, ņemot vērā, ka pieteicēja darbībās ir konstatējams tikai Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[27]panta pirmajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums, tiesai ir pienākums lemt par pieteicējam piemērojamā soda apmēru.

[16] Ņemot vērā, ka VP RRP KPP pamatoti ir saucis pieteicēju pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[27]panta pirmo daļu, pieteikums par Lēmuma atcelšanu šajā daļā ir noraidāms, tomēr vienlaikus ir grozāms ar Lēmumu pieteicējam piemērotā administratīvā soda apmērs.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta otrā daļa noteic, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbilstoši 149.[27]panta pirmajai par šajā normā paredzēto pārkāpumu piemēro naudas sodu no Ls 10 līdz Ls 50.

Ievērojot to, ka atbildētājs, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, konstatējis atbildību par administratīvo pārkāpumu mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33.panta otrajai daļai un 34.panta otrajai daļai, izvērtējot administratīvā pārkāpuma raksturu, proti, to, ka ar administratīvo pārkāpumu nodarīts mantisks kaitējums citai personai un izraisīt ceļu satiksmes negadījums, tiesa uzskata, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.panta mērķis ir sasniedzams ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[27]panta pirmajā daļā paredzēto maksimālo sankciju, proti, tiesa atzīst, ka pieteicējai ir piemērojams naudas sods Ls 50 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3. un 5.punktu, Administratīvā procesa likuma 246. - 251.pantu, 289. - 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt *L.A.* pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 19.maija lēmuma Nr.2328 atcelšanu.

Atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 19.maija lēmumu Nr.2328 daļā par *L.A.* saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[16]panta piekto daļu ar tā pieņemšanas dienu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Atstāt spēkā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 19.maija lēmumu Nr.2328 daļā par *L.A.* saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[27]panta pirmo daļu.

Grozīt *L.A.* noteikto soda mēru, nosakot to saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[27]panta pirmo daļu 50 latu apmērā.

Tiesnesis (paraksts) M.Markovs

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis

_____ M.Markovs
Rīgā, 2012.gada 30.martā.